

[Mads Larsen.]

fælde, at det anser en Vurdering af en Skov, der sælges kort Tid efter for 150 000 Kr., for for høj, naar den er vurderet til 104 000 Kr., og dekretorer, imod Vurderingsraadets Ønske, en Nedsættelse med 18 000 Kr. Ligger det da ikke nær at slutte herudfra, at kan de virkelig tage saa meget fejl paa dette Spørgsmaal, saa har de ogsaa taget fejl med Hensyn til, hvor meget Wedellsborg Jord i Virkeligheden burde sættes til? Og de burde i alt Fald have sikret sig, at den kom til at staa paa det samme Sted og til tilsvarende Ansættelse som den øvrige Jord. Men det er fuldkommen notorisk, at der her er en skrigende, en meget stor Forskel; det er Skyldraadet og Vurderingsmændene alle enige om.

Den paagældende Sogneraadsformand skriver videre:

„Men det er for øvrigt galt med mange andre Skove. Jeg kan f. Eks. nævne, at en Plantage paa 1175 Tdr. Land under Wedellsborg har faaet Grundværdien nedsat til 30 (treti) Kr. pr. Td. Land, den samme Pris, som Staten for mange Aar siden betalte for de nøgne Klit-arealer, der grænser ud til Vesterhavet.“

Efter at denne Indstilling fra Skyldraadet var kommet til Over-Skyldraadet, var der opstaaet et uløseligt Dilemma. Hvorledes skulde der tilvejebringes en Løsning? Jeg har nu erfaret, at de har tilsagt Skyldraadet til en Forhandling i Morgen. Jeg erkender, at jeg afventer med Interesse Resultatet af denne Forhandling, og jeg skal med stor Opmærksomhed studere Resultatet, thi det vil i høj Grad interessere mig at se, om det derigennem lykkes at tilvejebringe en Løsning, hvorefter Grundsatningen lige Skat paa lige Jord opretholdes ogsaa i Assens Amt og i andre Egne af Landet, hvor dette ikke er Tilfældet paa Grund af Over-Skyldraadets Revisionsvirksomhed.

Det er nemlig ikke blot paa Fyn, det er galt fat med Gennemførelsen af Princippet lige Skat paa lige Jord, nej, Jylland er ogsaa godt med. Man kan gerne sige, at Forholdene her distancerer ganske dem paa Fyn. Randers Amtstidende for 16. Oktober indeholder en særdeles oplysende Artikel i saa Henseende. Der er paavist, at i alt 14 store Gaarde i Randers Amt har faaet deres Grundværdi betydeligt nedsat efter Klager til Over-Skyldraadet. Jeg skal ikke opholde mig meget derved, men kun nævne to af de Resultater, som der derigennem fremkom for Hovedgaardenes Vedkommende.

Grundværdien for Rosenholm er nedsat til 310 000 Kr. Den har et Hartkorn af godt 65 Tønder; det bliver som Gennemsnit pr. Td. Hartkorn 4 770 Kr. Men for Hornslet Kommune er Grundværdien for Gaarde paa 1—12 Tdr. Hartkorn gennemsnitlig 6 701 Kr. pr. Td. Hartkorn, altsaa lige tæt ved 2 000 Kr. højere end den Værdi, som Rosenholm Jord er ansat til efter Over-Skyldraadets Nedsættelse. Grundværdien for Vosnæsgaard er sat til 395 000 Kr., Hartkornet er godt og vel 79 Tønder. Det bliver pr. Td. Hartkorn 4 980 Kr. Men for Skødstrup Kommune er Grundværdien for Gaarde paa 1—12 Tdr. Hartkorn 5 894 Kr. pr. Td. Hartkorn, altsaa henimod 1000 Kr. mere end for denne store Gaard nu. For Øster Lisbjerg Herreds Vurderingskreds, hvor begge de nævnte Herregaarde ligger, er Grundværdien for Gaarde paa 1—12 Tdr. Hartkorn gennemsnitlig 6 054 Kr. pr. Td. Hartkorn.

Jeg skal slutte dette Citat med et Par Linier af den Betragtning, som Bladets Redaktør fremsætter, fordi det for mig synes at være saa typisk for den Grundbetragtning, man her maa følge. Der siges:

„Maalet er at faa Jord af samme oprindelige Beskaffenhed og samme Beliggenhed beskattet ens, hvad enten den ejes af en Baron eller en Gaardmand eller en Husmand. Det er Grundskyldens ABC, som Over-Skyldraadet skulde være de sidste til at pille ved og de første til at værne om. Og naar de lokale Vurderingsmyndigheder bestræber sig for at arbejde hen imod dette Maal, ser det mærkeligt ud, at højere Myndigheder griber ind med Ændringer, der skriger af Uretfærdighed.“

Men det er ikke alene paa Fyn og i Jylland, det er galt fat. Ogsaa her paa Sjælland findes der Steder, hvor Over-Skyldraadet har vakt den stærkeste Uvillie hos sine lokale Medarbejdere, Vurderingsmændene omkring i Sognene, ved den Maade, hvorpaa det er optraadt.

Jeg skal i saa Henseende tillade mig at nævne blot en enkelt Ting om en Vurderingsmand i Herfølge Kommune, Anders Andersen Bakkegaard, en Mand, hvis Navn har god Klang overalt i Landbrugskredse her paa Sjælland. Han har fremdraget overfor mig skriftligt en Række Eksempler paa saadanne Nedsættelser, som efter hans Opfattelse kommer til at staa i skrigende Misforhold til de øvrige Ejendommers Ansættelse til Grundværdi.

Jeg skal kun nævne et enkelt Eksempel, han omtaler. Billesborg Hovedbyg-